Ященко Ігор Петрович. *Енциклопедія Сучасної України* (2026)
ISBN: 966-02-2074-X
DOI: 10.5281/zenodo.19715090

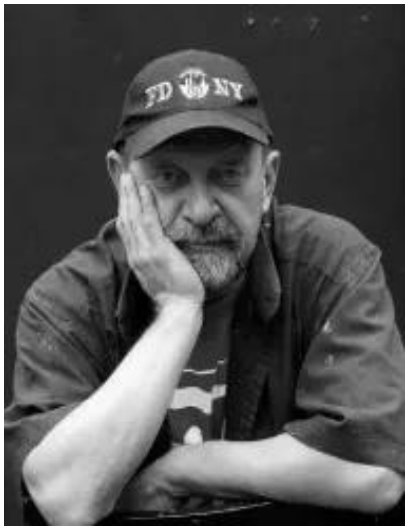

Я́ЩЕНКО Ігор Петрович (26. 09. 1948, м. Холмськ Сахалінської обл., РФ — 10. 01. 2021, Вінниця) — графік, живописець. Ґран-Прі на Всеукраїнській трієнале «Живопис-2007». Член НСХУ (1980). Закінчив Дніпропетровське художнє училище (нині Дніпро, 1965; викл. *В. Шпиганович*, К. Беркута), відділення проєктування інтер'єрів Харківського художньо-промислового інституту (1974; викл. *О. Хмельницький*, *З. Юдкевич*, П. Осначук). Як акваре́ліст брав участь у пленерних групах в Україні, на Далекому Сході, Примор'ї, Поволжі, Туркменії. Від 1990-х рр. провідне місце у творчості займав живопис напряму постмодернізму, зокрема абстрактного експресіонізму. Для манери митця характерні відмова від сюжетної конкретики, акцент на колористичній домінанті емоційного строю твору, майже рельєфна фактура, використання колажу, а також широке культурно-асоціативне підґрунтя. Учасник обласних, всеукраїнських, всесоюзних, міжнародних мистецьких виставках від 1976. Персональні — у Вінниці (1991, 1998, 2016), Нью-Йорку (1991), Києві (1995, 1997—98, 2008—09), Запоріжжі (2008), Хмельницькому (2009). Деякі твори Я. зберігають у Запорізькому, Хмельницькому художніх музеях, Вінницькому краєзнавчому музеї та ін.

Основні твори

«Мертва натура на сірому» (2007), «Змій», «Сутінки», «Просценіум», «Дзеркало» (усі — 2009), «Червона майстерня» (2010), «Стара Вінниця» (2010), «Зимовий Чернятин» (2015).

Т. Г. Журунова

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:
Ященко Ігор Петрович / Т. Г. Журунова // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2026. — Режим доступу: https://esu.com.ua/article-892344

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).